

LA REPÚBLICA

Joost de Vries

→ Anagrama. 304 pàg. 19,90 €.

1.

Hitler no hi té res a veure

No es tracta només d'una sàtira de les novel·les de campus, amb les dosis de sal i pebre que un gènere d'estirp tan carrinclona com aquest pugui requerir. És una cullerada de xili picant que irradia cremor estomacal. La història comença al despatx d'un professor consagrat que estudia la irrupció de Hitler com una icona pop. Les *revenge plays*, les bromes de jueus, els zombis nazis de la sèrie B...

2.

Les vestidures del filòsof

Però el llibre es titula *La república*, com aquell tractat fundacional de política, on Plató va analitzar el concepte de Justícia. I no és casual. Alguns passatges són tan còmics com el partit de futbol entre filòsofs dels *Monty Python's Flying Circus*. Però en d'altres hi ha una autèntica reflexió del malestar del temps, i allò que corca les entranyes de la societat. Joost de Vries és un geni.

3.

Rivals mortals i sandvitxos vegetals

Que la primera pàgina estigui encapçalada per una reproducció de *La rendició de Breda* és tot un encert. El narrador és un jove prodigi que menja sandvitxos a la cafeteria de la facultat i visita el seu antic mestre, un paio amb veu de cucut que s'adorm mentre li parlen. La mort d'aquest últim, en estranyes circumstàncies, deixarà al darrere un camp de batalla, una lluita entre rivals. ■ *Josep Lambies*